

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.
Uredništvo: Ulica Sv. Františka Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.
Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“. — Tisk tiskarna „Edinosti“, vpisane zadruge s omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Františka Asiškega št. 20.
Telefon uredništva in uprave št. 11-57.
Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 240
za pol leta 120

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.
Oglašje se računa na milimetre v širini ene kolone.
Cene: Oglašje trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin.
Osmrtice, zahvale, poslanice, oglašje denarnih zavodov 20 vin.
Oglašje v tekstu lista do pet vrst K 5.—
vsaka nadaljnja vrsta 2.—
Mali oglašji po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.
Oglašje sprejema inšeratijski oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo v pravi list. Plačilo se izključno iz uprave „Edinosti“. — Plačilo in toži se v Trstu.
Uprava in inšeratijski oddelček se nahajata v ulici Sv. Františka Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

V Vzhodni Prusiji ničesar novega. - Novi ruski napadi pri Lowiczu.

Ob Dunaju in Nidi le artiljerijski boji. - V Karpatih mirno, le v Karpatskem lesu se vrše še boji za nekatere pozidje. - Na francoski fronti položaj v splošnem neizpremenjen.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 31. (Kor.) Uradno se objavlja: 31. januarja 1915.

Ob Dunaju in ob Nidi je vladalo včeraj na obeh straneh živahno artiljerijsko delovanje.

Naša v zadnjem času večkrat s silnim učinkom delujoča artiljerija, je imela tudi včeraj uspehe. Sovražnik je vsled silnega ognja izpraznil nekaj strelskih jarkov.

Tudi na ostali fronti na Rusko-Poljskem je bil deloma artiljerijski boj.

V Karpatih je potekel dan bolj mirno.

V Gozdnatih Karpatih se nadaljuje boj še za nekatere ob severnih prelaznih višinah se nahajajoče pozicije.

Imamo v resnici dovolj povoda, da kakor se spodobi, poudarjamo velike uspehe naših čet. Pozdravljati je torej, da našnje poročilo našega generalnega štaba upošteva uspehe naše armade in se tako obrača proti prebojnim opozorjenosti v prednji fronti.

Je pa tudi popolnoma naravno, da mora imeti takšen učinek proti peterim ali šestim gorskim prelazom naperjeni napad, ki ima vsaj učinek v daljo, da mora sovražnik biti v skrbeh za svoje postojanke in v zapadni Galiciji.

Imamo v resnici dovolj povoda, da kakor se spodobi, poudarjamo velike uspehe naših čet. Pozdravljati je torej, da našnje poročilo našega generalnega štaba upošteva uspehe naše armade in se tako obrača proti prebojnim opozorjenosti v prednji fronti.

Rusko uradno poročilo 27. januarja pravi o položaju v Karpatih sledeče: V Galiciji je razvil sovražnik zelo živahno delovanje, posebno na fronti Jaslička-Užok-Veretzke-Gajdanka. Zlasti artiljerijski ogenj je bil zelo hud. Tudi na več drugih krajih je nasprotnik začel ofenzivo.

Londonski „Times“ pa poročajo iz Petrograda: Delovanje Avstrijcev in Ogrov v Vzhodnih Beskidih začelja postajata najvažnejši činitelj vojnega položaja. Delovanje je se razvilo prav hitro ob fronti, ki se od Duklanskega prelaza pa do Viškovega razteza v dolgotni 160 kilometrov. Sovražne kolone so skušale prodrati preko številnih prelazov, ki se nahajajo na tej fronti. Transporti čet se vrše po štirih važnih železniških prečah iz juga. Prizemski leži na sredi prodiralne črte Avstrijcev in Ogrov. Namen teh kretanj je pač osvoboditev trdnjave.

Bliznje ozemlje severno in južno od teh prehodov je vsled mnogostevilnih bojev polno strelskih jarkov. Tako napad s severa, kakor z juga mora prebiti razne težkoče.

Ko se je koncem decembra našim četam po štiridnevem junaškem boju posrečilo zavzeti Užoški prelaz, so morale dne 1. januarja vsled premoči sovražnika bojno črto zopet opustiti in so se umeknili na prihodnjo višinsko linijo.

Po teh dneh je ostal prelaz v sovražnih rokah; sovražniku se je dalje časa še posrečevalo, tako v dolini Ungvar, kakor tudi pri drugih prehodih vedno več pridobiti na ozemlju.

Tako so zavzemali Rusi na tej fronti pred par dnevi pozicije pri Revhely južno od Vezersalasa in Volovca, in pri Ockermőz, Nemeth-Mokra in Körösmező. Ponovni napadi sovražnika, da bi prodrl še naprej, so bili vedno odbiti.

V svrhu reokupacije prelaznih višin izvršeni napadi so se končali povsod s popolnim uspehom. V večdnevni, težavni terenskih in vremenskih razmerah so bile osvojene pozicije za pozicijami. Kljub ojačanjem sovražnika smo dnevno pridobivali na ozemlju in končno povsod dosegli prelazne višine.

V teh težavnih bojih so naše razmeroma slabe čete izvršile izredna dejanja. Z reokupacijo vseh prehodov je od zadnje ruske protiofenzive v drugi polovici decembra na vzhodnem krilu nekoliko nazaj potisnjena karpatska fronta zopet vzpostavljena.

Položaj na karpatskih bojiščih.

Dunajski vojaški sodrtnik graške „Tagesspošte“ je dne 30. t. m. podal tako-le sliko o položaju na karpatskih bojiščih:

„Sedaj sta tudi že zadnja prelaza čez Karpatski les, ki sta se še nahajala v sovražnikovi posesti, v naših rokah, namreč Verško in Beskidsko sedlo. Ruske čete, ki so bile vržene tu, se umikajo na višine severno od prelazov. Gornja Ogorska je očističena sovražnika. Mestoma prodirajo naše čete že v gališkem Zakarpatju. Sma-

ja malo tako lepih poklicev, kvečjemu kot zdravnik bi se . . .

Ema je nalahno mignila z rameni, ga prekinila in je jela tožiti o svojih boleznih, na kateri bi bila kmalu umrla. Škoda, da se to ni zgodilo! Vsaj bi ji ne bilo trpeti. Leon je začel nato sanjariti o miru, ki vlada v grobu. Pripovedoval ji je, da je nekoga večera napravil svojo oporoko in da je odredil, da ga pokopljejo v odedi, ki mu jo je bila nekoč vezala.

Ko je omenil odedo, je vprašala Ema: „Zakaj naj bi vas zavili v mojo odedo?“

Cestital si je sam sebi, da je premagal največjo težkočo in je opazoval, kakšen vtisk je napravila ta beseda na Ema.

Kakor da bi bil veter razgalil oblake na nebu, tako se je namah razjasnil Emin obraz. Z njega je naenkrat izginila vsa bridkost. Vse njeno obličje je žarelo.

Leon je pričakoval. Slednjič je odvrnila: „Vedno sem slutila . . .“

Nato sta se pogovarjala o neznatnih dogodkih iz preteklosti, on jo je spominjal na oblike, ki jih je včasih nosila, na posamezne komade pohištva, na hišo in na vrt.

„In najine uboge kakteje?“

„Zmrzile so v prošli zimi.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

trati pa je, da jih Rusi, ko jim prispejo nadaljna ojačenja, zopet ustavijo za boj.

Veliki vojni plen, ki smo ga zajeli tekom osmih dni, priča o silovitosti našega napada. Skupne ruske izgube moremo ceniti najmanj na dve pehotni diviziji in smemo biti popolnoma zadovoljni z uspehi naše ofenzive.

Pred nekaterimi dnevi smo izrazili mnenje, da močni pritisk, ki smo ga izvajali v Karpatih, ne more ostati brez upliva na skupni položaj. Ruska premeščanja čet, ki se dajo ugotavljati v zadnjih dneh, o katerih govori tudi eno zadnjih poročil našega generalnega štaba, potrjujejo ta izvajanja.

Je pa tudi popolnoma naravno, da mora imeti takšen učinek proti peterim ali šestim gorskim prelazom naperjeni napad, ki ima vsaj učinek v daljo, da mora sovražnik biti v skrbeh za svoje postojanke in v zapadni Galiciji.

Imamo v resnici dovolj povoda, da kakor se spodobi, poudarjamo velike uspehe naših čet. Pozdravljati je torej, da našnje poročilo našega generalnega štaba upošteva uspehe naše armade in se tako obrača proti prebojnim opozorjenosti v prednji fronti.

Rusko uradno poročilo 27. januarja pravi o položaju v Karpatih sledeče: V Galiciji je razvil sovražnik zelo živahno delovanje, posebno na fronti Jaslička-Užok-Veretzke-Gajdanka. Zlasti artiljerijski ogenj je bil zelo hud. Tudi na več drugih krajih je nasprotnik začel ofenzivo.

Londonski „Times“ pa poročajo iz Petrograda: Delovanje Avstrijcev in Ogrov v Vzhodnih Beskidih začelja postajata najvažnejši činitelj vojnega položaja. Delovanje je se razvilo prav hitro ob fronti, ki se od Duklanskega prelaza pa do Viškovega razteza v dolgotni 160 kilometrov. Sovražne kolone so skušale prodrati preko številnih prelazov, ki se nahajajo na tej fronti. Transporti čet se vrše po štirih važnih železniških prečah iz juga. Prizemski leži na sredi prodiralne črte Avstrijcev in Ogrov. Namen teh kretanj je pač osvoboditev trdnjave.

Bliznje ozemlje severno in južno od teh prehodov je vsled mnogostevilnih bojev polno strelskih jarkov. Tako napad s severa, kakor z juga mora prebiti razne težkoče.

Ko se je koncem decembra našim četam po štiridnevem junaškem boju posrečilo zavzeti Užoški prelaz, so morale dne 1. januarja vsled premoči sovražnika bojno črto zopet opustiti in so se umeknili na prihodnjo višinsko linijo.

Po teh dneh je ostal prelaz v sovražnih rokah; sovražniku se je dalje časa še posrečevalo, tako v dolini Ungvar, kakor tudi pri drugih prehodih vedno več pridobiti na ozemlju.

Tako so zavzemali Rusi na tej fronti pred par dnevi pozicije pri Revhely južno od Vezersalasa in Volovca, in pri Ockermőz, Nemeth-Mokra in Körösmező. Ponovni napadi sovražnika, da bi prodrl še naprej, so bili vedno odbiti.

V svrhu reokupacije prelaznih višin izvršeni napadi so se končali povsod s popolnim uspehom. V večdnevni, težavni terenskih in vremenskih razmerah so bile osvojene pozicije za pozicijami. Kljub ojačanjem sovražnika smo dnevno pridobivali na ozemlju in končno povsod dosegli prelazne višine.

V teh težavnih bojih so naše razmeroma slabe čete izvršile izredna dejanja. Z reokupacijo vseh prehodov je od zadnje ruske protiofenzive v drugi polovici decembra na vzhodnem krilu nekoliko nazaj potisnjena karpatska fronta zopet vzpostavljena.

Položaj na karpatskih bojiščih.

Dunajski vojaški sodrtnik graške „Tagesspošte“ je dne 30. t. m. podal tako-le sliko o položaju na karpatskih bojiščih:

„Sedaj sta tudi že zadnja prelaza čez Karpatski les, ki sta se še nahajala v sovražnikovi posesti, v naših rokah, namreč Verško in Beskidsko sedlo. Ruske čete, ki so bile vržene tu, se umikajo na višine severno od prelazov. Gornja Ogorska je očističena sovražnika. Mestoma prodirajo naše čete že v gališkem Zakarpatju. Sma-

ja malo tako lepih poklicev, kvečjemu kot zdravnik bi se . . .

Ema je nalahno mignila z rameni, ga prekinila in je jela tožiti o svojih boleznih, na kateri bi bila kmalu umrla. Škoda, da se to ni zgodilo! Vsaj bi ji ne bilo trpeti. Leon je začel nato sanjariti o miru, ki vlada v grobu. Pripovedoval ji je, da je nekoga večera napravil svojo oporoko in da je odredil, da ga pokopljejo v odedi, ki mu jo je bila nekoč vezala.

Ko je omenil odedo, je vprašala Ema: „Zakaj naj bi vas zavili v mojo odedo?“

Cestital si je sam sebi, da je premagal največjo težkočo in je opazoval, kakšen vtisk je napravila ta beseda na Ema.

Kakor da bi bil veter razgalil oblake na nebu, tako se je namah razjasnil Emin obraz. Z njega je naenkrat izginila vsa bridkost. Vse njeno obličje je žarelo.

Leon je pričakoval. Slednjič je odvrnila: „Vedno sem slutila . . .“

Nato sta se pogovarjala o neznatnih dogodkih iz preteklosti, on jo je spominjal na oblike, ki jih je včasih nosila, na posamezne komade pohištva, na hišo in na vrt.

„In najine uboge kakteje?“

„Zmrzile so v prošli zimi.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

„Ubogi prijatelj!“ je dejala in mu ponudila roko.

Leon jo je naglo pritiskal na svoje ustnice, globoko zavzdihnil in nadaljeval: „Vi ste bili takrat neka meni neumljiva sila, ki je vladala nad mojim življenjem. Nekeč na primer sem prišel k vam . . .“

„Bili ste zdolaj v predsobi in ste imeli klobuk z majhnimi modrimi cveticami, kajti hoteli ste ravno iz hiše, in ne da bi me bili povabili, sem vas spremljal. Z vsako minuto sem se zavedal svojega bedastega položaja, toda stopal sem vendar ob vaši strani, nisem si upal vam slediti z vso voljo in po svobodnem ukrepu in tudi vas nisem mogel zapustiti. Ko ste vstopili v nemo prodajalnico, sem ostal na cesti in sem zrl skozi šipe v trgovino. Vi ste si sneli rokavico in ste odšli denar. Nato ste nadaljevali svojo pot, pozvonili in jaz sem ostal zunaj, pred težkimi vrati kakor tepec.“

„O, kolikokrat sem se spomnil nanje! Včasih sem jih videl popolnoma razločno pred seboj, tako kakor ob lepih poletnih jutrih, ko je zasijalo sonce na vaše okno in ko ste vi urejali cvetice z lepimi, golimi rokami.“

Ministrski kriza v Peru.

LONDON, 30. (Kor.) Glasom nekega poročila lista "Times" z Lima, so odstopili ministri za zunanje zadeve in ostali člani kabineta.

Ogrska odredba glede moke.

BUDIMPEŠTA, 1. (Kor.) Uradni list objavlja naredbo, glasom katere se sme pšenična in ržena moka napravljati le s 50 % mešanico krompirjeve in riževe moke. Dosedanjim predpisom odgovarjajoče mešane zaloge pšenične in ržene moke se smejo spraviti v promet in uporabljati do 15. februarja.

Za turški Rdeči polumesec.

DUNAJ, 31. (Kor.) Včeraj se je vršila pri soprogi zunanje ministra barona Buriana ustanovitvena seja damskega komiteja za Rdeči polumesec. K častnemu predsedstvu je pristopil tudi mornariški poveljnik admiral Haus.

Obsodba Karoline Strumbauer.

DUNAJ, 30. (Kor.) Izjemno sodišče je obsodilo 30letno raznaševalko listov, Karoline Strumbauer, ki je svojo žleto hčerko trpinčila na tak način, da je dekletce vsled tega umrlo, v osemletno ječo, poostreno z enkratnim postom vsako četrtletje in temno celico na dan zločina.

Pregledovanje 14. vojnega zbora po nadvojvodi Frideriku.

DUNAJ, 30. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Pregledovanje čet, ki ga je podvzel Nj. c. in kr. Visokost, feldmaršal nadvojvoda Friderik, je privedlo armadnega višjega poveljnika tudi k vojnim silam 14. armadnega zbora. Ko je nadvojvoda sprejel poročilo zbornega poveljnika feldmaršallajntanta Rotha, ki je ogledal moštvo, ki je kot rezerva prišlo iz fronte ter stalo ob cesti. Nato se je podal k 30,5 cm možnarski bateriji, prideleni zboru ter si isto podrobno ogledal. Nadalje si je ogledal nadvojvoda skupno s 14. zborom vojskujoče se nemške čete, katerih poveljnik, generalmajor pl. Besser mu je podal službeno poročilo. Ko je nadvojvoda v krogu nemških častnikov zavil malo pokrepčilo, se je odpravil k obema zbornima bolnicama, s kojih izbornim vodstvom je bil popolnoma zadovoljen. To inspiciranje, ki je privedlo feldmaršala, kakor že večkrat poprej, v neposredni stik s častniki in moštvom, se je vršilo ob zelo slabem vremenu. Globoko golia snega in blata je pokrivala zemljo in po cestah ni bilo mogoče naprej. Kljub temu ne priklanam, s katerimi so se morale čete boriti, je dobil nadvojvoda najboljši vtis. Dognal je izvršno oboroženje, preskrbljenost in opremo čet in se prepričal, da je dovolj vseh mogočih sredstev proti mrazu. Neprijetno dejstvo, da so se obuvale vojake vsled večne mokrote zelo pokvarila, je nadvojvoda posebno skrbelo in odobraval je naredbi, ki so se ukrenile glede zboljšanja tega nedostataka.

Glede bivališč se je dognalo, da se kljub vsem nedostatom in težkostem nahaja vendar vsakrati vojak pod streho, dogajalo se je tudi zanimivo dejstvo, da čete leže rajši v vojni črti v jarkih kot za vojno črto v rezervi. V kritih pozicijah ima namreč vsak svoj prostor, katerega si v razmerju s časom in prostorom uredi po svojem načinu, med tem ko najde za vojno črto morda samo pomanjkljivo prebivališče.

Zdravstveno stanje čet je našel nadvojvoda izborno. Moštvo je dobro rejeno in izgleda zelo utrjeno, sveže in zdravo. Kljub gorastnim telesnim in duševnim naporom že šestmesečne vojne je razpoloženje čet izvršno. Vsi so zaupni in dobre volje, kar je dobro znamenje visoke moralne vrednosti. Tudi pregledovanje 14. zbora je navdalo najvišjega vojskovodjo s pomenljivo gotovostjo, da je pri naših vojakih v fronti vse v redu in da se naše čete z vojnimi silami drugih držav merijo lahko v vsakem pogledu.

Razne politične vesti.

Žitni in močni monopol. Na Dunaju se je na vabilo nižjeavstrijske trgovinske in obrtne zbornice vršilo 29. januarja zborovanje zastopnikov številnih trgovinskih zbornic in odseka za industrijo, obrt in trgovino ter dunajske občine, da se zavzame stališče k preskrbi kruha. Zborovanja sta se med drugimi udeležila za tržaško trgovinsko in obrtno zbornico Robert in Oton Primavesi, za kranjsko pa Ivan Knez. Po obsevnem razpravljanju o stanju pred njegovo plašnostjo, ki ji je bila nevarnejša od Rudolfove predrznosti, ki je odprti rok planil po njej. Se nikoli se ji ni zdel noben moški lepši. Iz Leonovega obnašanja je govorilo najmedolžnejše hrepenenje; oči je imel povešene, njegova nežna lica je obilvala lahka rdečica, in obhajala jo je nepremagljiva izkušnja, da bi ga poljubila. Pogledala je naglo na uro, kakor da bi jo zelo brigalo, kako pozno je.

"Kako hitro mine čas med Lamljanjem!" je dejala. Razumel je in je prijel za klohub. "Čelo na opero sem pozabila, in Bovy me je vendar pustil tu samo radi nje. Zamudila sem in jutri odpotujem." "Ali res?" je vprašal Leon. "Da."

"Toda videti vas moram še enkrat," je dejal, "nekaj vam moram še povedati." "Kaj pa?" "Nekaj zelo važnega! Najprvo, vi gotovo ne odpotujete še, saj to je nemogoče! Ko bi vedeli... čujte vendar, prosim... Ali me niste razumeli? Ali niste ugenili?" (Daje.)

nju preskrbe kruha in dosedanjih ukrepov v svrhu dobave kruha in moke, se je sklenilo, da se odpošlje odposlanstvo k ministrskemu predsedniku, ki naj ga zaprosi, naj objavi z vsem poudarkom sklepe zborovanja in jih tudi zastopa. Zborovanje se je soglasno izreklo za sledeča načela: Primerne oskrbe prebivalstva monarhijske s kruhom in moko je pričakovati le tedaj, če v vsej monarhiji se nahajajoče zaloge žita in njegovih nadomestil ter moke po načrtu porazdelje na vse ozemlje monarhijske in za ves čas do nove žetve. Primerno sredstvo za to se more smatrati edino le uvedba monopolna na žito in moko. Za to pa je neobhodno potrebno, da se nemudoma zaplenijo vse zaloge. Nadalje bi se morala vlada kar najpreje sporazumeti z ogrsko vlado, da Ogrska tudi v resnici da na razpolago naši državi polovici v poštev prihajajoče množine žita in moke. Prevzete in porazdelitve teh zalog naj se izvrši potom vojnega žitnega društva.

Bilinski pred demisijo. Pod tem naslovom piše "Neues Wiener Tagblatt": Od odstopa grofa Berchtolda sem se v političnih krogih, tudi v provinciji, govorilo o krizah, ki se dotikajo skupnega finančnega ministrstva. Od poučene strani nam poročajo, da je v resnici smatrati izpremembo v skupnem finančnem ministrstvu skoro kot gotovo. Kdaj da pade odločitev, na še ni določeno. Dogodek more nastopiti v bližnjih dneh, istotako pa obstoji možnost, da se stvar zavleče. Kot naslednik vitezja Bilinskega se imenujejo bivši avstrijski ministrski predsednik Ernest Körber in še nekateri drugi parlamentarci iz gosposke zbornice. Gospod Körber pa je izjavil včeraj več osebno, da žnjim se ni še govorilo. Zasedenje mesta skupnega finančnega ministra spada izključno v delokrog ministrstva za zunanje stvari. Novi minister za zunanje stvari, baron Burian, ki se je predvčerajšnjim iz nemškega glavnega stana povrnil semkaj, ni dosedaj — kakor se nam zadržal — govoril z gospodom Körberjem. Vse govorice o izpremembah v drugih ministrstvih spadajo v območje domnevanj, kakor se po naravi stvari pojavljajo ob vsaki ministrski izpremembi, ne pa da bi jim bilo pripisovati kako avtenticiteto.

Sličice iz vojne.

Oštrige in šampanjec na bojišču. Pariški poročevalec lista "Nieuwe Rotterdamse Courant" je, kakor se poroča iz Rotterdamu, s dvema angleškima dopisnikoma posetil Soissons. Tamkaj jih je general Maunoury, v krogu svoje štaba, povabil k zajtrku, pri katerem niso manjkale ostenske oštrige, šampanjec i. t. d. Pri sprejemu je rekel general Maunoury: "Morete se prepričati, da imamo zaseden Soissons in mostne utrdbe pri mostovih čez Aisno in da moremo vsak čas neodvisno zapuščati svoje pozicije." Po zajtrku so dopisniki pod vodstvom nekega polkovnika generalnega štaba posetili artiljerijske pozicije, ki obvladujejo dolino Aisne. Dopisniki so videli, da Francozi nimajo zasedenih samo mostnih utrdbe, temveč tudi strelske järke na desnem bregu Aisne v bližini St. Paula. Prvi nemški strelski jarki se nahajajo več sto metrov severno od St. Paula. Polkovnik je nato ob grmenju topov na nekem griču, s katerega se je moglo videti Crouy in Vregny, razpravljati o bitki. Ko je omenjal vojno v strelskih zokopih, je poudarjal, da so Francozi v tej vojni pokazali svojo "podzemsko" premoč.

Madžarsčina v ruski armadi. — Franc Molnar poroča iz vojnega tiskovnega stana: V bojih, ki so se vršili okoli Gorlice, je bilo v bližini vasi Ropy ujetih nekaj ruskih častnikov, ki so jih potem odpeljali v Grybowo. Njihovo oskrbo so izročili poročniku Nikolaju Szikori, ki je obdaval skupaj z Rusi in jih pogostil tudi z vrčem vina. Neki ruski častnik, nadporočnik, se je, v največje začudenje poročnikovo, zahvalil po madžarski in to popolnoma pravilno: "Zahvaljujem se na dobroti, toda ne pijem vina." Naš poročnik ni bil malo začuden in je vprašal ruskega nadporočnika, kje se je naučil madžarsčine. Rus mu je odgovoril, da je živel dve leti v Carigradu, kjer je veliko občeval z Ogrji. Tam je tudi sklenil, učiti se madžarske slovnice in se je tudi popolnoma naučil. Na poročnikovo pripombo, da njegov izraz zveni popolnoma madžarski, je odvrnil Rus, da je celo leto bival v trdo madžarskem mestu. — Kot aktiven ruski vojak? — "Da, kot aktiven ruski vojak." — Rus je tudi pripomnil, da je več ruskih častnikov, ki enako kakor on obvladujejo madžarsčino, in da so se vsi priučili na enak način, kakor on. Na vprašanje poročnikovo, ali je bil samo zato na Ogrskem, da se je naučil madžarsčine, Rus ni odgovoril. Tega ruskega ujetnika so že odvedli v Avstrijo.

Domače vesti.

Umrli je v Bartovljah pri Kojakih Ivan Rustija v 65. letu svoje dobe. Možu poštenjaku, kremen značaju, takšnih imajo še mnogo naše zavezne Bartovljane, lahka zemlja; sinu, učitelju Dragotinu Rustiji na Katinari in ostali družini naše iskreno sožalje! — Pogreb se je vršil 30. t. m. popoldne ob veliki udležbi domačinov.

"Pepekko", lepo spevoigro, uprizori jutri, na Svecnico, pevsko društvo "Zarja" v Rojani ob 5. pop. Društvo vabi vse mamice, naj pripeljejo svojo deco, poslušat ono tolikrat pripovedovano pravljico o "Pepekki", ki je bila sirota brez mamice, a nova mama, hudobna mačeha in njene hčerke so jo tako sovražile. Kraj priredi slajen ples, na ta gredo vse, in sirota "Pepekka" prosi na grobu svoje mame, da bi tudi ona šla. In res: na sebi ima krasno obleko, vso iz zlata in srebra. Taka pride na ples, nihče je ne pozna. Kraljev sin se v njo zaljubi, ona pa zbeži opolnoči in v tej sili izgubi svoj zlati čevlček. Po dolgem pomeri čevlček tudi njej, in kraljev sin spozna svojo lepo in zalotalko in ona postane kraljica in tako naprej. — Polovica dobička dobi tržaška ženska podružnica, ki je letos toliko ubožnih otročev obkledila in obula. Pridite torej vsi, ki bi radi videli našo "rojansko pridno pevko Pepekko".

niko Ivan Glamond, Josip Mahulik, Peter Prodan, Hermenegild Vittori in Anton Znodrago. — V pomožno bolnišnico v zavodu "Avstro-amerikane" so bili sprejeti črnovojni Jakob Riza, M. tej Zehavec, Herman Wassermann, Fran M. sten in Anton Furlan ter Marij Vitič od 5. domobranskega pešpolka. Odpuščen sta pa bila iz te pomožne bolnišnice Dominik Palaga od 47. pešpolka in črnovojnik Karel Fajdiga. — V pomožno bolnišnico v pristorih nemškega telovadne a dru tva "Eintracht" je bil sprejet Oskar Hiermer ob 87. pešpolka.

Požar. P. e. l. nočnim okoli polnoči je začelo goreti na stanovanju krmarja Antona Čepiča v III. nadstropju hiše št. 16 v ulici F. Venezan. Na stanovanju je bila tedaj 16letna Čepičeva sužkinja Viktorija Cattaruzza s 7letnim Čepičevim sinom, a sta oba trdno s. ala, ne da bi opazila, da gori. K sreči je pa neki javni redar z ulice opazil, da se iz oken vali gost dim, nakar je takoj obvestil o tem policijski komisarjat v ulici della Muda vecchia, odkoder so telefonirali gasilec. Deset minut kasneje so bili gasilci že na lico mesta s tremi brigadnicami. Ob prihodu gasilcev je pa bila že vsa hiša po k. ncu: ljudje so se bili zbudili in so iz Čepičevega stanovanja vzei sužkinjo in dečka. Ogenj je bil iz neznanih vzrokov izbruhnil v neki sobi, v kateri je zgorelo vse pohištvo. Tekom tri četrt ure so gasilci popolnoma pogasili. Škoda znaša preko 500 kron.

Vesti iz Goriške.

Kaj se doživlja v Gorici v vojnem času! "Veselite se z veselimi in žaljite z žalostnimi!" To sem živo občutil, ko sem šel inofe nedelje po Corsu. Sence kravega boja na bojiščih padajo tudi na mesto goriško. Žrtve, ki jih poraja junaštvo za domo-ino, imajo odmeva v naših srcih. Solze naše so cvetke na gomili njih, ki so umrli slavne smrti. Tako mislilo gotovo naši dragi, ljubljani, tam v daljni tujini!

Gotove gosposdiče, v elegantni, dragocni toaleti, s težko, lisičjo kozuhovino na boržunastih ramenih, bele, nežne ročice skrbno skrite v mehkem muftu (katerega vsaka dilača vredi zlato zrnice), z go ko čepico na glavi, izpod katere silijo "neh te" naravni kodri po smehljajočem licu, se zibljejo lahko, ponosno kot vilina prikazen po ulici (Seve, je tudi mnogo izjem). V njih očeh se smeje prešernost in zavest — ne prekosljive elegancije, na njih ustnast se ziblje smesek zadovoljnosti in veselja (oh, saj so sedaj tako krasni, veseli časi!) Le tedaj se nekoliko zdržnejo, če se jih je dotaknil takšen "grob" star vojak z resnim obrazom, in groza jih spreleta po nežni m tele u, če ima tak revež slučajno obvezano glavno ali roko. Kaj je treba teh tukaj? Kaj jih motijo v njih miru? Že itak jih preveč spominjajo na to, da letos ne bo, oh, oh, ne plesa, ne zabav, ne komplimentov, ne krasnih toalet, za katere so minolo leto že delale tako bajne načrte — ne, ne, to je prežalostno. In celo tango, oni interesantni, pikantni tango, ki je lani kot nova, svetla zvezda zažarel tako krasno, vablivo na plesnem firmamentu, oh, tudi iz tega ne bo, letos nič, nič — Ooooh!

Samo vi nam ostanete, vi gosposke, ki privrejte vsak večer krog 6 v tako hvaležnem številu na "Corso". In res, nešteto elegantnih gosposdičen se klanja na desno in levo, naočniki se svetlikajo, palčice se vrtijo, rumeni čevlji se bliščijo, da se lahko skrije solnce pred njimi, fino vezan robec pogleduje šegavo (sevé le slučajno) iz telovnikovega žepa v lepi svet in si misli: "Na, ne, sem menil, da je zunaj strašno, kakor sen čital v listu, kamor me je bil zaval gospodar, sem menil, da so o splošni žalosti utonile vse malenkostne takozvane "zabave", da iz pijetete do trepič junakov človek pozablja na plehko nečimernost in kloni glavo pod težo gigantskih dogodkov, ki so, ako ne njemu samemu, (saj kdo bi bil tiki egoist) pa toliko in toliko oh, neizmerno mnogo drugim in čili veselje za vedno.

— Ne, no, pa ni tako. — Bežim s Corso (naj omenim mimogredé, da sem videl v laški kavarni "Corso" tudi nekatere Slovence, same zavedne, kremenite značaje, ki se zvesto držijo načela "Svoji k svojim!" — Vsa čast jim!) — in stopil sem v cerkev na Travniku.

švignil po njem in deček Marcel, 4 leta star, se je ves opekel. Prenesli so ga v G. r. co v žensko bolnišnico, kjer je kmalu na to umrl.

V Červinjanu so bili aretirali 53 letno Marijo Canilli iz Trsta, ker so našli pri njej neki prepovedani italijanski ilustrirani list. Ker pa se je dognalo, da ni imela namena, razširjevati prepovedane liste, je bila p. d. sdnjajo oproščena obtožbe.

R. d. špionaže je bil obsojen 56letni privatni uradnik Karol G. na 4 leta težke ječe in njegov sin Josip radi p. skušene špionaže na 2 leti težke ječe. Sin je po poklicu kovač.

Na zadnjem semnju za živlino v Gorici je bilo 320 glav goveje živine in 400 preštev.

Ranjeni in bolni vojaki v Gorici. Došli so: Teodor Filak, kadet v 5. dragonskem polku, J. s. p. Rusjan, Fran Gardenal, Fran Ferletič, Josip Zorčič, Anton Princič, Emil Falik, Dominik Bregant, Ferdinand Zorzon, G. Venier, Alojzij Stanta, Josip Rusjan, 27. domobranski pešpolk, Anton Marinar, Miha Pianec, Teodor Vaselič, Ivan Vengartner, Ivan Marinič, Matija Hitzler, Andrej Stogar, Nikolaj Gregorin, Jakob Glavač, Fran Mlinarič, Lovrenc Kos, Peter Pelleson, Jakob Dimnik, Anton Jakovec, Anton Glaser, Ignac Hofer, Anton Siljan, Ma ko Draš, Jurij Behler, Josip Margon, Miha Jancič, Emil Basariček, Anton Zupančič, črnovojniki, Bogomir Mervic, Ivan Huber, A. Cehar, Gustav Humar, pešpolk št. 47; Lucjan Roman, lovski bataljon 8., Angelj Brandolin, Fran Skarabot, Fran Bonnes, 97. pešpolk; Fr. n. Hlede, lovski bataljon 20.; Alojzij Rusjan, 5. dragonski polk, Avgust Poljšak, Fran Dornik, Peter Barlav pešpolk št. 17.; Jakob Krotas, Demetrij Munziak, soperja; Just Peršič, pešpolk 87. Jakob Ljubec, Ivan Rojsdajal, topničarski polk 8., Josip Edelbrunner, Avgust Šemerl, Bogomir Leeb, kolešarji.

Mesto predsednika goriške okrožne sodnije po odhodu dvornega svetnika Cazafure v Trst še ni zasedeno. Okrožno sodnijo sodi višjesodni svetnik Matija Rutar. Za predsednika bo imenovan naj rže višjesodni svetnik prof. Coroini. Omenjal pa se je tudi baron Falke, ki je edaj svetnik v Celovcu ter svoj čas služboval v Gorici in v Rovinju, dasi je jezikovno jako malo usposobljen za službovanje v primorskih deželah.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI
se računajo po 4 slov. besedam. Mestno trikotno bomo se računajo enkrat več. — Najmanjši: pristojbi: stotnik: 100

Meblovana soba zračna, se odda takoj v najem gospodu ali gospici v ulici Commerciale št. 11, III. nadst. 4000

Mebilirana soba se odda ta o. j. gospodični ali priletni ženi. — Ulica Alf. r. 7, vrata 5, prvo nad troje. 4016

Pertot, urar, ulica Stadion št. 26!! 16

Odda se o. l. ena soba z dvema posteljama v ulici Belvede e 12, vrata 15 4016

Različne meblirane ali prazne sobe, za eno ali dve osebi, kakor tudi meblirane ali prazno stanovanje se oddajo takoj v naem v sredi mesta. Ugodne cene. — Ulica Commerciale 9 pr. tlače. 100

Postrežnica za navadna hišna dela se išče za nekoliko ur dnevno. Naslov pri Inzeratnem oddelku Edinosti. 102

Soba pra na se odda takoj v ulici Tiziano Vecellio št. 1, II. ad. 104

Zaloga dalmatinskega vina lastnega pridelka iz Jesenic pri Omisu
Filip Ivanišević
ulica Torre bianca 18, Telefon 14-05
Prodaja na drobno in na debelo.
Gostilna-Buffet v ul. Nuova št. 9, v kateri toči svoja vina prve vrste.

Dr. PETČNIK
Dr. PETSCHNIGG
TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.
Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8 — 9 in 2 — 3 in specialist za kožne in vodne (spolne) bolezni 11 — 1 in 7 — 7½

AGO čevlji brez šiva-nja in žeblijev :: Izvršuje edino le
FRAN CINK V TRSTU
ulica Cecilla št. 12
Izvršuje tudi vsako drugo naročilo točno. Na zahtevo pride tudi po naročilo izven mesta. Delo solidno. — CENE ZMERNE.

Gostilna "ALL' ANTICA POMPEI"
TRST, trg Carlo Goldoni
In na istem trgu se nahajajoča "Kavarna Goldoni"
se trlpo priporoča slovenskemu občinstvu za obilen obisk. Fran Marinišek.

Prepovedane iste je imela pri sebi Pavla Breclj iz Gojace na Vipavskem, stara 24 let. Aretirali so jo in postavili pred sodišče, ki so jej prisodili globo 20 K ali dva dni zapora, katere je že prestala s preiskovalnim zaporom.
Polento je kuhala mati, otrok pa se je grel pri ognju. To je bila v Romansu v hiši Lovrenca Donda. Ob drog nad ognjem sem se deček ujel za hlače, plamen je